

han har udtalt. Ganske vist repræsenterer jeg ingen Garnisonsby, men min Opfattelse er alligevel den, at det er korrekt at gaa til Gennemførelsen af det Lovforslag, som her foreligger. Det, der har været min nærmeste Anledning til at ønske Ordet, er et Spørgsmaal af fuldkommen neutral Karakter. Jeg vil nemlig henvise til, at der, hvis vi gennemføre dette Lovforslag, for forskellige af de Funktionærer og Embedsmænd, hvorom der her er Tale, vil forsvinde 3 à 4 tidligere Tillæg, saa at der ved Regnskabsførelsen herefter kun vil blive Tale om at opføre dem i Lønningsbogen med den almindelige tidligere lovbestemte Lønning og det Tillæg, der nu gives. Dette betragter jeg som en meget væsentlig Fordel, thi hvem der vil skaffe sig nogen Kundskab om den militære Regnskabsførelse, vil opdage, at den er i overordentlig Grad vidtløftig og omstændelig. Efter som vi give Lønningslove og Tillæg den ene Gang efter den anden, og der jo desuden er de almindelige Tillæg efter de oprindelige Lønningslove, saa skal hvert enkelt af disse Tillæg foruden den almindelige Lønning opføres i Rubrik og Regnskab for sig, og det har til Følge, at naar man efterser Lønningsbogen for en Afdelings Officerskorps, løbe disse forskellige Lønningsrubrikker op til et Antal af omtrent 30 og for Underofficererne noget lignende, og den hele Regnskabsførelse bliver derved saa overordentlig umfangrig og vidtløftig, at det ikke alene koster meget Arbejde og vidtløftige Studier at lære, men at man tillige bruger en ganske overordentlig Masse Papir, hvilket fører til, at Mængden af Arkivalia bliver saa betydelig, at jeg snart ikke ved, hvor vi tilsidst skulle skaffe Rum til alle disse Arkivalia, som vi producere. Det er derfor en lille Fordel ved dette Lovforslag, som jeg har fremhævet, idet jeg ganske vist samtidig benytter Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Jeg tror endogsaa, at dette Forhold er af den Betydning, at hvis den saa meget omtalte ærede Forsvarskommission vilde tage dette Spørgsmaal op, vilde den tjene en god Sag ved at gøre det muligt, at vi i Fremtiden kunde komme til en simplere Regnskabsførelse, end det nu er muligt.

Naar jeg imidlertid udtaler min Anerkendelse af, at der opnaas et Fremskridt ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, kan jeg ikke undlade at bemærke, at saavidt jeg ser, gælder dette Fremskridt ikke

Korporaler og de dermed ligestillede, idet der vil opstaa en ny Rubrik ved Beregningen af Lønningen foruden dem, der nu findes, men det er vel ikke muligt, at den ærede Minister kan opstille dette paa anden Maade og lægge dette Tillæg sammen med de andre Tillæg, saaledes at denne Vanskelighed kan undgaas. Kunde det ske, tror jeg at det vilde være særdeles hensigtsmæssigt.

Jeg har ikke ment at burde undlade at gøre disse Bemærkninger om Regnskabsførelsen, selv om de maaske burde have været gjorte noget tidligere. Det er mig bekendt, at der for en Del Aar tilbage af Krigsministeriet var nedsat en Regnskabskommission, som kom til et meget forstandigt Resultat ved at foreslaa en simplere Regnskabsførelse, men det strandede paa den administrative Revision, som mente at maatte kræve, at Regnskabsførelsen maatte være i streng Overensstemmelse med de gældende Love og de Budgetter, der opstilles i Anmærkningerne til Finansloven. Jeg vil dog henstille til den ærede Minister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse endnu en Gang, det kunde dog være, at han i Forening med Rigsdagen, de paagældende Finansudvalg osv. kunde gøre noget for, at Regnskabsførelsen blev simplere, end den hidtil har været.

Jeg skal saa til sidst over for det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) kun sige, at hans sidste Bemærkninger om at afskaffe Sekondløjtnanterne kan jeg ikke slutte mig til. Jeg er i det hele af den Mening, som jo ogsaa flere ærede Medlemmer have udtalt, at det vilde være urigtigt at gaa bort fra de værnepligtige Befalingsmænd. Men det er jo et Spørgsmaal, som ikke ligger for, og jeg finder det urigtigt at rejse det i Forbindelse med denne Sag.

K. M. Klausen: Jeg vil først udtale en Tak til den højtærede Forsvarsminister for den Imødekommen, han viste overfor mine Udtalelser og Henstillinger vedrørende Københavns Væbning. Den højtærede Minister lod i sine Udtalelser ikke utilbøjelig til at gaa med til at give det Mandskab, der indkaldes til Københavns Væbning, en lignende daglig Understøttelse eller Lønning som den, der nu gives til det øvrige Mandskab. Han udtalte, at det var en Sag, hvorom der kunde forhandles i det kommende Udvalg, og jeg vil haabe, at det maatte føre til, at det værneplig-